

Ξανακούγομαι

Ξανακούγομαι, ρ. [<Ξανακούω], Ξανακούγομαι·

- *θα Ξανακουστούμε*, έκφραση αποχαιρετισμού στο συνομιλητή μας, πριν διακόψουμε τη συνδιάλεξή μας με την έννοια πως θα Ξανακουβεντιάσουμε, θα Ξαναμιλήσουμε. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *άντε*·

- *πού Ξανακούστηκε*; έκφραση δυσφορίας ή έκπληξης για κάτι δυσάρεστο ή παράλογο που ακούμε από κάποιον: «πού Ξανακούστηκε το παιδί να δέρνει το γονιό του; || πού Ξανακούστηκε να βάλουν ταμιά της επιχείρησης κάποιον που είχε καταδικαστεί για κατάχρηση;». Πολλές φορές, η φρ. κλείνει με το *αυτό*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας